

NIEUWSBRIEF

11 januari 2026

Deze week werden we verrast door een voor ons opwarmende klimaat ongeken-
de hoeveelheid sneeuw.

Het dagelijks leven raakte aardig ontwricht.

En gelijk blijkt dat een noodpakket rantsoen altijd van pas komt.

Pater Noom was zo verstandig om zondag af te bellen vanwege de gladheid.

maar hij is deze week ongelukkig gevallen dus komt zondag helaas niet naar de
Pinkzaal.

Maar voor vervanging is gezorgd.

We staan deze zondag na het feest van de Openbaring van Jezus oftewel Driekoningen
ook stil bij de Doop van Jezus in de Jordaan.

We slaan dus zo'n 30 jaar over van zijn levensweg, waar we maar heel weinig weten
over Jezus jeugd

en komen dan uit bij de doop door Johannes.

Daarna volgen de 40 dagen woestijn en zijn openbare leven.

In Memoriam Rita Beernink – O'Connor

Op zondag 21 december is Rita Beernink – O'Connor overleden in het ZMC.

Zij was daar gebracht na een ongelukkig val in haar huis aan de Leliestraat.

Rita werd geboren in Dublin als jongste en nakomertje in het gezin.

Ze heeft al haar gezinsleden overleefd.

Ze leerde in 1970 Jan Beernink kennen en na 10 jaar
verkering trouwden ze op 1 januari 1980.

Een zoon en een dochter werden er geboren.

En een paar jaar geleden werd zij grootmoeder van haar
kleindochter.

Alle vakanties werden er in Ierland gehouden bij
familie, maar ook trekkend door het uitgestrekte
platteland.

Rita voelde zich thuis in haar huis.

Ze was een liefdevolle en zorgzame moeder die altijd
klaar stond.

Ze hield van lezen en handwerken.

Langzaam werd haar gezondheid kwetsbaarder.

Gelukkig waren er de goede zorgen van haar Jan die liefdevol haar begeleidde bij de dagelijkse rituelen van de dag.

En Rita genoot van het bezoek dat er kwam.

Plotseling kwam haar levenseinde.

We namen afscheid in de St. Jozefkerk en begeleiden haar op een koude heldere dag naar de laatste rustplaats in het familiegraf van haar schoonouders op de begraafplaats in Zaandijk.

Ik kom soms een tekst tegen die gaat in het laadje om nog eens te gebruiken.

Na alle glibberigheid van de afgelopen week vond ik het wel van toepassing

Het is van de hand van pastor Marinus van den Berg die veel gepubliceerd heeft over ouder worden, sterven en nabestaan

Niet loslaten, maar houvast vinden

Een van mijn burens is een paar maanden geleden met haar fiets gevallen.

Ze heeft flinke schade opgelopen aan haar rechterhand.

Ze ontdekt nu hoeveel ze met die hand doet. Ze moet voor heel wat dingen van alledag hulp vragen.

Het herstel verloopt langzaam en ze vraagt zich af of het weer zal worden zoals het was. Alles weer kunnen...

Een paar dagen nadat ik haar op straat ontmoette, viel ik zelf in een optrekkende bus.

Ik zat nog niet en de bus remde ineens — ik vond geen houvast. Daarna kon ik niet op eigen kracht overeind komen.

Een paar dagen later overkwam het me nog eens, maar dan thuis in de keuken.

Ik woon alleen en gelukkig had ik mijn mobiele telefoon binnen handbereik.

Ook nu zoals in de bus kreeg ik hulp nodig om weer overeind te komen.

Ik hoefde niet een avond en nacht op de vloer te liggen. God zij dank!

Een buurvrouw bood me een overnachting.

Ze was zelf pas geopereerd aan haar rug en in haar woonkamer stond nog een ziekenhuisbed met papegaai.

Ik loop nu onzeker met een stok en ik vrees herhaling.

Ik blijf een wervel gekneusd te hebben. Het herstel gaat langzaam. De pijn is aan het minderen.

Mijn bewegingsvrijheid en ruimte is behoorlijk ingeperkt. Ik moet mijn dag reorganiseren.

Ik merk nu aan den lijve dat ouder worden ook langzamer worden met zich mee kan brengen.

Mijn probleem was niet om los te moeten laten, maar om houvast te vinden.

Ik kreeg en krijg nog onverwachte hulp van mensen uit mijn buurt.

Ze brengen eten, rijden met me naar de dokter, vragen hoe het gaat.

Ik ben dankbaar voor de spontane hulp. Ik sta er niet alleen voor.

Ik leer sommige mensen beter kennen. Ik ben veel meer thuis, luister naar de Klassieke Zender, volg de journaals en de 'tafelgesprekken' op televisie.

Ik kijk naar de Tour, bel mensen op om te vragen hoe zij het maken.

Ik lees de psalmen in de vertaling van Gerard Swuste.

Ik bid de eerste gebeden die ik van huis uit heb gekregen. Ik schrijf vredesgebeden en luister elke dag naar een Dona nobis pacem. Mijn stemming werd weer opgewekter.

Ik merk dat het niet het loslaten is dat mij bezig hield: ik had immers geen keuze.

Maar houvast was mijn zoeken en vinden. Wie en wat geeft mij houvast?

The Memoryband met Nostalgie uit de 60 – 80er jaren!

Zondag 18 januari speelt The Memoryband in de Maria Magdalenakerk in Wormer.

Het is een allround band uit de Zaanstreek en is regelmatig te horen in Noord-holland en daar buiten.

De bandleden zijn al geruime tijd samen en spelen een breed repertoire met nummers uit de jaren 60, 70 en 80.

Maar ook hits van dit moment zowel Engels- als Nederlandstalig.

De bezetting van de band wordt gevormd door Jan Stuiver zang, Ronald Hoogkamer sologitaar/zang, Rob Kopinsky slaggitaar, Klaas Wolthuizen bas, en Wilfried Bakker drums.

Zij staan garant voor een ontspannen zondagmiddag.

Zondag 18 januari Maria Magdalenakerk Dorpsstraat 351 1531HJ Wormer

Aanvang 14.30 uur Tickets a € 10,- via de website www.concertenwormer.nl

of contant aan de zaal

